

Валентин и госпожица син кит

Това приключение е посветено на капитан Пол Уотсън,
който преди повече от 40 години реши да промени света.

... И го направи!

(Очарователни) илюстрации Сияна Захариева (феята)
(Оригинален) текст Надежда и Валентин
(Прегимно закачлив) превод Агелина Данкова

Надежда™, Валентин Обич™, Мама Обич™, Тамко Обич™, Чичо Ванчо™, Уауууу™, Усмивката на всички възможни видове усмивки™, Ва-лен-тин™, Валентин и Госпожица Син кит™ и Да или не?™ са запазени марки, които имат значение за нас, защото са си наши. Затова! Всички права запазени, очевидно. Ясно ли е? Да или не? ;-)

Тази книга не е плод на фантазия, а е основана на житейския опит и спомените на автора. Поради никакви обстоятелства не са променяни имената на хора, риби, птици или морски бозайници, нито на местата, датите или подробностите около събитията, за да се защити... „не знаем какво“. Авторите са заявили пред издателите и сега го заявяват отговорно и пред вас, читателите, че при всички положения съдържанието на тази книга е истината, цялата истина и нищо друго освен истината. Защото това е страхотно!

Никаква част от тази книга не може да бъде възпроизвеждана, съхранявана в система за извличане на съдържанието или предавана под каквато и да е форма, или по какъвто и да е начин, независимо дали в електронна, механична, магическа, извънземна форма или чрез фотокопиране, запис, сканиране, или по какъвто и да е друг начин, с изключение на разрешените от чл. 23. и 24., глава 5. от Закона за авторското право и съответно от Дирекция авторско право и сродни права към Министерството на културата.

И все пак, авторите искат да изтъкнат, че ще бъдат повече от радостни и ще одобряват едно частично (или не) възпроизвеждане на книгата, ако то е с цел да се хареса на някой малък, сладък щурчо, който обича китове или риби, или делфини, или косатки, или червеночовчици (търпоклони кайри), или хора, или всички тях взети заедно.

Исканията за разрешение към издателя, които не са свързани с малкия щурчо, следва да се адресират до: отдел „Разрешение“, Малкия син кит и сие, Малък остров 42, Тихи океан (малко нагясно и после на юг от Австралия или нещо такова), планета Земя, Слънчева система или онлайн на адрес: <http://www.valentin-and-the-whale.com/we/love/you/more>

Положили сме нужните усилия, за да гарантираме, че всеки лист хартия, използван за направата на тази книга, произлиза от гървета, посадени и израсли на планетата Земя. Знаем, че можем да получим по-евтина хартия от Ригел в съзвездието Орион (досадния търговец, който ни звъни всеки ден), но все пак ние се съпротивляваме и устояваме на упоритите му позвънявания!

Ние сме роголюбци и купуваме нашите продукти само от планетата Земя! :-)

© Едуард Лоажеро, автор, 2015 г.
© Сияна Захариева, художник, 2014 г.
© Агелина Данкова, преводач, 2019 г.
© Книгоиздателска къща „Труг“, 2020 г.
ISBN 978-954-398-636-1

Книгоиздателска къща „Труг“
2020 г.

Беше по обед и слънцето препичаше.

Сред уюта на своя дом Мама Обич и Татко Обич, Чичо Ванчо, както и Валентин Обич прекарваха един чудесен ден заедно.

– Какво ти се прави сега, мило гете? – попита мама.

– Хм, не съм сигурен... – отговори Валентин сериозно.

– Искаш ли да почетем още малко от „Тримата мускетари“?

– О, аз обожавам тази книга! – възкликна Валентин.

– Или по-скоро ти се иска да поплаваме с платноходката?

– подхвърли мама с нотка на гяволитост в гласа.

– Да, да! – изпърха радостно Червеночовчица, поклащайки се на перваза на прозореца.

(Валентин намери Червеночовчица на плажа, още преди да се беше излюпила от яйцето. Ей така, захвърлена. Прибра я вкъщи и оттогава са неразделни приятели. Или по-точно казано, оттогава са най-добрите неразделни приятели. Червеночовчица е птица, известна още като тъпоклюна кайра. Има наперена и самоуверена походка и често изглежда госта комично.)

Мама очакваше отговора му с обичайната си лъчезарна и сияйна усмивка. Всички погледи бяха вперени във Валентин. Дори и този на Червеночовчица.

– Хм, ами... струва ми се... всъщност гааа! – изкикоти се бурно той най-накрая.

Денят в открития океан беше приказен.

Там всичко е обич и любов, всичко е наслада,
всичко е трепетно вълнение, задоволство и копнеж.
Там най-красивите слънчеви лъчи разпръскват очарование
през златистите си обръчи към необятните сини небеса...

Ярко оцветени рибки се надпреварваха луго една през
друга във водата.

Една морска костенурка се гмурна, за да посрещне и да си
поиграе с най-добрия си приятел, рачето-осмокрачето, който
беше особено щастлив да я види!

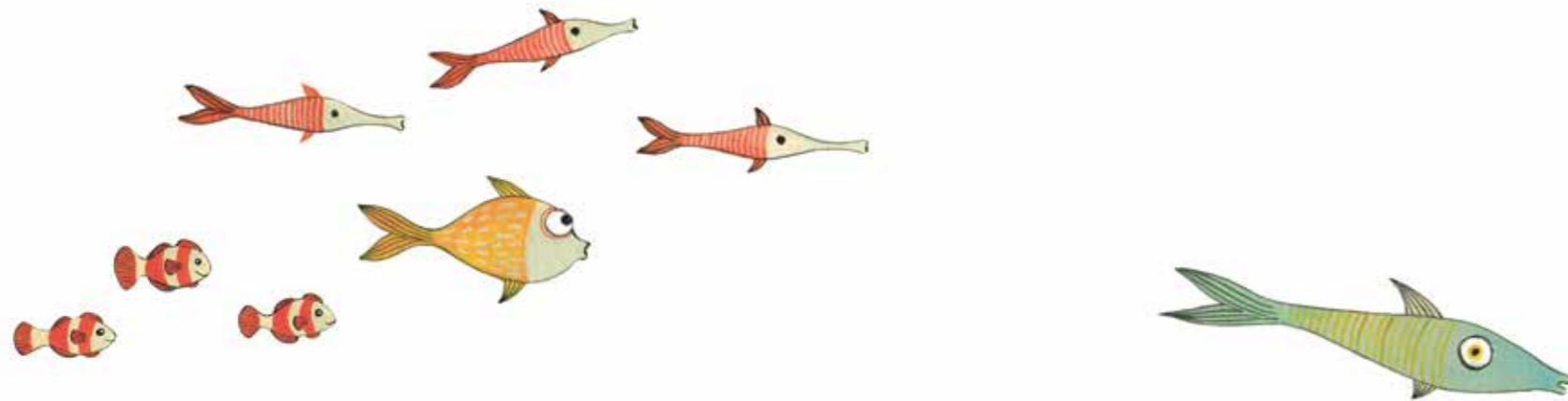
Октоподът махаше с едно от питалата си на медузата с
големи бузки.

Рибата таралеж с нескрито вълнение разплискваше
водата, преминавайки покрай една огромна мида.

Делфинът, от своя страна, разказваше последната си
смехория на своята голяма приятелка косатката.

А през цялото това време морската звезда сладко си
подремваше след обилен вкусен обяд.

На лодката цареше мълчание, което изпълваше сърцата
на всички с искрена радост.

Вятърът подухваше леко и поклащаше водите на океана.
В отговор на лекия бриз по лицето на океана се изписваше
усмивка от безкрайни, криволичещи вълни.

Лодката се поклащаше леко в ритъма на вълните.

Океанът гишаше свободно и глухото му ехо и
вдъхновяващият му повик, караха всеки да мечтае за
необятността и величието му.

Изведнъж се случи нещо странно!

Като насън, като в магия в океана се появи един огромен
син кит. Или по-точно една Госпожица Син кит.

Величественото животно, което идваше от неграта на
океана, подскочи над водата и се извиси във въздуха.

Правеше го невероятно величествено, със сила и
изящество, увличайки огромно течение и вълни след себе си.
Всички го наблюдаваха със затаен дъх.

